

అద్దెకొంప

శ్రీ రామవరపు వరాహ నరసింహాచార్య

అవి నాకు కొత్తగా కలకత్తాలో ఉద్యోగం అయిన రోజులు. తిండితిప్పా లేక పోయినా కొంపన్నది ఒకటివుంటే రామా, కృష్ణా అని పడుకోవచ్చును. మాది అసలు ఒక చిన్న అగ్రహారం లెండి. ఆ ఊళ్లో మాకు ఒక స్వంత యిల్లు ఉంది. అందు చేత కొంపగురించిన ఖాదే లేకపోయింది. కొత్త ఊరికి కొత్తగా మకాం ఎత్తడం యిదే నాకు మొదటి సారి. ఈ ఊళ్లో అద్దె కొంపగురించి నే పడిన అవస్థ యింతా అంతా కాదు. నా ఉద్యోగం గురించేనా నేను యింత అవస్థపడి ఎరగనంటే నమ్మండి. ఇప్పుడు అద్దెకొంప ఇబ్బంది బాగా బోధ పడ్డది. నల్లల బాధ పడలేక, బ్రహ్మ తామర పువ్వుమీద బైటాయించాడని, విష్ణువు పాల సముద్రముమీద పవ్వళించాడని, శివుడు వెండి కొండ ఎక్కాడని వెనక ఒక కవి అన్నాడు. ఆయనకి నల్లల అనుభవమే కాని అద్దెకొంప అనుభవం లేదు. కొంచెంగాని ఆ అనుభవం ఉన్నట్లయితే ఈ అద్దె కొంప బాధపడలేక త్రిమూర్తులు కూడా మూడు వేరేవేరే జాగాలు జాగ్రత్త చేసుకున్నారని అని ఉండును. ఇది అంతా స్వానుభవం మీద చెప్పున్న సంగతి. ఏంచేతంటారా, ఈ కలకత్తా వచ్చిన ముప్పై రోజులలో మూడు కొంపలు మారవలసి వచ్చింది. ఒక యిల్లు ఆఫీసుకి చాలా దూరం; రెండో యింటి పొరుగువాళ్లు కణ్ణాకోరులు; మూడో యిల్లు బొత్తిగా చిన్నది. నానా అవస్థలూపడి యిక లాభం లేదని ఒక ఆదివారంనాడు నా మిత్రుడు రామం నేనూ ఒక మంచి కొంపను అద్దెకు తీసుకుందామని బయల్దేలాం. 'ఎలా గేనా యీ అద్దె కొంప ప్రాజ్ఞం సాల్వు చేసే దాం యివాళో' అని గట్టిగా నిశ్చయించు కున్నాం.

బొబ్బారురోడ్డునుంచి వెళ్ళుతుండగా ఒక యింటి ముందు To Let (అద్దెకిచ్చ బడును) అని వ్రాసి ఒక అట్టముక్క గోడకు తగిలించి ఉంది. ఆ ఇంటిలో తొరబడ్డాం. ఆ యింటి యజమానిని

చూసాం. ఒక బంగాళీ పెద్దమనిషి. వృద్ధుడు. రవీంద్రనాథ టాగూరులాగ పెద్ద గడ్డం, గరుత్మంతుడిలాటి ముక్కు, కళ్ళ అద్దాలు అతడూ,—కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నాడు. మమ్మల్ని చూడగానే లేచి ప్రత్యుద్ధానం చేశాడు.

“మాకొక యిల్లు అద్దెకు కావాలి. అం చేత యిలాగ వచ్చాం” అన్నాను నేను.

“సరే రండి, ఇల్లుచూసుకోండి. మంచి సదుపాయమైన యిల్లు” అన్నాడు ఇంటి యజమాని.

“ఆగది ఫొటోగ్రాఫులకు కావలసిన చీకటి గది (Dark room) కాబోలు” అన్నాను కిటికీలు లేని ఒక గదిని చూపిస్తూ.

“అదాండీ, అది స్నానాలగదండీ” అన్నాడతడు.

“సరే! బాగానే ఉంది. అయితే బెడ్ రూము ఏదండీ” అని అడిగాను.

“కుళ్ళుకంపుకొద్దుతూ, మురికికాలువ ప్రక్కనే ఉన్న ఒక చెమ్మగదిని చూపిం

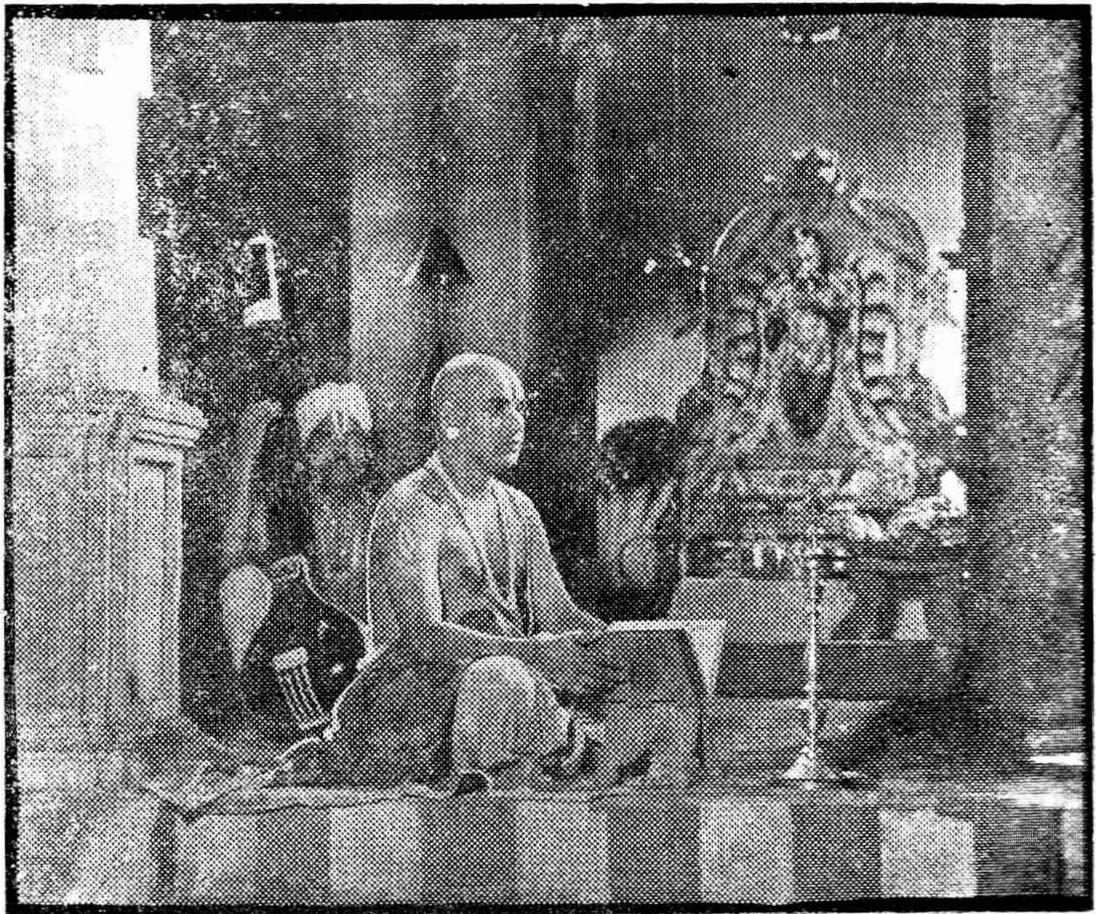
చాడు. విజంగా ఆగది చొక్కాచిక్కిలేని ఉపయోగపడుతుందా! అని నా అభిప్రాయం. “ఓ మైగాడ్ ఈ యింట్లో శ్రీ నామకే ఒక నిమిషంగాని ఉన్నట్లయితే దీనినించి ఒక పెద్ద గ్రంథం రాసి ఉండును” అని నాలో నేను మెల్లగా అనుకున్నాను.

“ఏమంటారు? నాకు ఆర్కం కాదే” అన్నాడా బంగాళీ పెద్దమనిషి.

“పోనివ్వండి. మళ్ళా వస్తాం” అని మా రామంగాడి వైపు చూద్దాను,—అతడు అవతల నిలబడి.

పంజరంబున వక్షి నైన చొ
అద్దె కొంపాబాధ తప్పుడుగా
బోసులో నొక మృగమనైన చొ
అద్దె కొంపా అవసరంలేదుగా
ఈ పాడు జన్మంటేల
వచ్చెనురా
శ్రీరామచంద్రా !

అని వొకగీతిక ఆలాపిస్తున్నాడు. చాడు పాడింది నిజమే అనుకున్నా చాడింది

“దేవత” లలో (రెండుచింతల) పురాణ కాలక్షేపం

పిలుచుకుని ఢియేటరురోడ్డుకు దారితీశాను.
 అక్కడ కనుక్కోగా ఒకయిల్లు కాళీ ఉందని తెలిసింది. అక్కడకుపోయి ఆ యింటి యజమానిని సందర్శించాం.
 "అయ్యా! మాకొక ఇల్లు అద్దెకు కావాలి" అన్నాం. ఆ యింటియజమాని సూటు, బూటు, హేటుతో మంచి నీటుగా ఆధునిక విగ్రహంలా తయారయి ఉన్నాడు.
 "ఓ! ఎస్! ఏలెక్ట్రిక్ ఫాన్, లోపల కుళాయి, గడియారం, ఫర్నిచర్ అంతా మాడరన్ సామగ్రితో ఉంది. తమరు కావలిస్తే చూడవచ్చును. అదిగాక ఈ ఇంటికొక పెద్ద చరిత్ర ఉంది" అన్నాడు.
 "ఏమిటండోయ్!" అని కొంచెం ఆతురతతో అడిగాను. ఎవడేనా యీ యింట్లో టపా కట్టేడేమో అని!
 "ఏమిటంటే యీ యిల్లు ఒకసారి ఒక మహాపురుషుడిచే పవిత్రం చేయబడింది. మహాత్మా గాంధీ యిక్కడకు వచ్చినప్పుడు యీ యింట్లోనే ఆయనకు బసయేర్పాటు చేశారు. అంచేతే నేను దీనిని పెద్ద పెద్ద మనుష్యులకే అద్దెకిస్తున్నాను" అని యింకే మేమో కోస్తున్నాడు.
 "అయ్యా నేనూ ఒక పెద్ద మనిషినే. అయితే దీనికి అద్దె ఎంత?" అన్నాను.
 "300 రూపాయలు" అన్నాడు.
 "సంవత్సరానికా?" అని ప్రశ్నించాను.

"నెలకీ" అని అతని జవాబు.
 "ఈ ఇల్లు అంతా నాకు అక్కరలేదు. ఈ నాలుగు గదులే కావాలి" అన్నాను.
 "ఓ! నండీ ఆ నాల్గడులకే ఆ అద్దె" అన్నాడు యింటి యజమాని విచుక్కుంటూ.
 "రూపాయలూ అకాలూ!" అని చుట్టూ అడిగాను.
 నాయీ పెంకిరోరకే చూసి అతడు ఉగ్రుడై పోయాడు. "కావలిస్తే ఆ అద్దె యిచ్చి యిల్లుతీసికొండి. లేదా చూసే యండి" అన్నాడు.
 "అయ్యా! అంత అగ్రహించకండి" అని ఏదో పర్దుకున్నాను. ఇంతలో మా రామంగాడున్నారే వాడు మా పెంకి చుటం. వాడు ఆ గడియారం తాచాకు పెండుకలం లాగేసి, పై పెచ్చు గడియారం అగిపోయిందని యింటి యజమానితో కంపైయంటూ.
 "ఏమయ్యా! ఒక్క చెత్తగడియారం. ఏమి equipment గొప్పది వంపాదించావయ్యా" అని అన్నాడు.
 "నా యింట్లోంచి పొండి" అని ఉరిమాడతడు. "మీకు మరేమీ పనిపాటూ లేనట్లుంది. నాకు అనవసరంగా రెండుగంటల పై ము వేస్తయింది" అని యింకేమీమో గొణుగుతున్నాడు. సోను మరి వినిపించుకోకుండా పార్కు వీధివేపు చల్లగా దారితీశా.

"అక్కడ కనుక్కోగా అక్కడ ఒక యిల్లు ఖాళీ ఉందనీ, ఆ యింటికి యజమానురాలు ఒక ఆంగ్లోయిండియనులేడీ అనీ తెలిసింది. అక్కడకు పోయాం. మా రామం నన్ను ఊరుకోమని చరిత్ర అంతా ఆమెతో ఏకరువు పెట్టాడు.
 "మెడమ్! మేమిద్దరం ఒక యింటి గురించి బయలుదేరాం. మేము ఈ రోజుల్లా ఈ ఊరంతా తిరిగాం. ఎక్కడకు వెళ్ళినా ప్రతీవాళ్ళు కూడా పెద్ద భవనాలూ, ప్రాసాదాలూ చవగ్గా యిస్తామని ప్రాధేయ పడ్డారు. మరి కొంతమంది ఊరికే తీసికోమని అహ్వనించారు. మేము పెద్దయింటి దిద్దలం అవడంచేత, అభిమానం పీక్కు తింటూండబట్టి మేమా ఆతిథ్యాన్ని నిరాకరించాం. అయితే మీకు కావలసిందేమిటంటే".....
 "ఏవ్వాసుపత్రి. అక్కడకు వెళ్ళండి" అని టకీమని అంది.
 మావాడు తెల్లబోయాడు! అప్పటికప్పుడే రాత్రి ఏనిమిదిగంటలయింది.
 "ఒరే! అబ్బాయి! ఇవాళకి చాలు. ఇంకో సారి ప్రయత్నిద్దాం" అని మా రామంతో అన్నాను. ఇద్దరమూ పెద్ద ఘనకార్యం చేసిన వాళ్ళలాగున యింటిదారిపట్టాం.
 ఆనాటి ఆదివారం యీవిధంగా చెలామణి అయింది:

పని సులభము-ఫల మధికము

నే నా ఫ జి ల్ 1

ట్రంకు రోడ్డు, — నెల్లూరు (జిల్లా)

1. బహుమానం 225-ఒక తప్పు 175-రెండు తప్పులు 116. 10-కి పైన యెక్కువ పంపినవారికి చిత్రగుప్త-డంకా 1 సం॥
 కుసుము 0-4-0 ఉచితము ముగింపు 12-5-41

చిత్రగుప్త-డంకా	హాస్యంలో
H. M. రెడ్డి-B. N. రెడ్డి	డై రెక్షన్ లో
కాంచనమాం-పుష్పవర్తి	అందములో
నాగయ్య-Y. V. రావు	నటనలో
రాగిణీదేవి-కాంచనమాం	నాట్యంలో
కాంచనమాం-మార్కెట్ కుమారి	పాటలో

ఎన్ని కౌపన్లైనా తెల్ల కాగితముపై వ్రాసి పంపవచ్చును. చేరనివాటికి కంపెనీ భాత్యత గాదు. 0-1-51 పంపిన రిజల్టు తెలుపబడును. కొత్త కంపెనీని పోషించండి. ఎక్కువ లాభం పొందండి. తప్పక ప్రయత్నించండి.
 కడపటిది మేనేజర్ ఇచ్చము,